

Sygn. akt II K 314/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Teresa Czajewska

w obecności protokolanta starszego sekretarza sądowego Joanny Woźniak

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Puławach Pawła Rutkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 roku

na rozprawie

sprawy S. G., syna A. i K., z domu S., urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 1 kwietnia 2014 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 25 stycznia 2017 roku w sprawie II K 1620/16, II K 278/14 zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2014 roku;

2. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 za przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. popełnione w dniach 20 sierpnia 2016 roku i 8 września 2016 roku, na podstawie art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jak również świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 zł;

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu S. G. jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. wymienia okresy podlegające zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, to jest okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 278/14 od dnia 1 kwietnia 2014 roku godz. 16:20 do dnia 2 kwietnia 2014 roku godz. 13:27;

III. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 90 § 2 k.k. łączy skazanemu S. G. środki karne tego samego rodzaju w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczone wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 oraz wyrokiem Sądu

Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 i orzeka wobec niego łączny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

IV. w pozostałym zakresie wyroki wymienione w punkcie I wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. nakazuje wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. A. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 314/18

UZASADNIENIE

S. G. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

3. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 1 kwietnia 2014 roku na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2014 roku, przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 25 stycznia 2017 roku w sprawie II1 Ko 1620/16, II K 278/14 zarządzono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszony kary, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2014 roku;

4. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 za przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. popełnione w dniach 20 sierpnia 2016 roku i 8 września 2016 roku, na podstawie art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jak również świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 zł;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 r. (II KK 347/16) przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym tylko na podstawie jednostkowych kar prawomocnie orzeczonych do dnia 30 czerwca 2015 r. zasada sformułowana w treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k., mimo materialnoprawnego charakteru norm określających orzekanie w przedmiocie kary łącznej. Wówczas sąd zobligowany jest do stosowania przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Jednak w sytuacji, w której co najmniej jeden wyrok objęty wyrokiem łącznym uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 r., zgodnie z dyspozycją ww. art. 19 ust. 1, znajdzie zastosowanie przepis art. 4 § 1 k.k. Oznacza to, że ustawa obowiązująca poprzednio stanowi podstawę orzeczenia kary łącznej tylko wtedy, gdy będzie ona względniejsza dla skazanego, przy czym analiza ta obejmuje również ewentualną względność tzw. ustawy pośredniej. W przeciwnym wypadku kara łączna zostanie wymierzona w oparciu o przepisy rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.

Wobec powyższego obowiązkiem Sądu było ustalenie, czy pomimo tego, że w stosunku do skazanego ostatni wyrok skazujący uprawomocnił się w dniu 11 listopada 2016 roku, zastosowanie przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. nie byłoby wobec niego względniejsze w rozumieniu art. 4 § 1 k.k.

Mając jednak na uwadze, że wobec skazanego wydane zostały jedynie dwa wyroki skazujące orzekające kary podlegające łączeniu, przy czym obydwie te kary nie zostały jeszcze wykonane, jest oczywistym, że korzystniejszym

dla skazanego jest zastosowanie przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku, które pozwalają na łączenie wszystkich podlegających łączeniu i nie wykonanych jeszcze kar, bez potrzeby badania czy zastosowanie przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. byłoby wobec niego względniejsze w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. (na marginesie jednak podnieść należy, że ze względu na konfigurację dat czynów oraz dat wyroków, którymi orzeczono kary za te czyny, połączenie kar orzeczonych wobec S. G. według przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. byłoby niemożliwe).

Wobec powyższego na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., 85 k.k., 85 a k.k. i 86 § 1 k.k. Sąd połączył skazanemu S. G. jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Zważywszy, że Sąd mógł wymierzyć karę w granicach od najwyższej z kar jednostkowych, to jest od kary dwóch lat pozbawienia wolności, która została orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14, do sumy jednostkowych kar pozbawienia wolności, to jest do kary trzech lat pozbawienia wolności, Sąd uznał, że kara łączna w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną, zbliżoną do kary najsurowszej, orzeczonej wobec skazanego za ciąg przestępstw z art. 178 § 4 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., jednak obniżoną w stosunku do sumy kar orzeczonych wobec niego, z uwagi na pozytywną prognozę penitencjarną skazanego. Jak wynika bowiem z opinii o skazanym jego zachowanie i postawa podczas pobytu w zakładzie karnym jest poprawne, w dobrym stopniu przestrzega on porządku i dyscypliny zakładu karnego, nie odnotowano sytuacji konfliktowych z jego udziałem, nie jest również członkiem podkultury przestępczej, a wobec popełnionych przestępstw jest werbalnie krytyczny (k. 7). Tym samym Sąd uznał, że orzeczenie kary łącznej w granicach sumy kar pozbawienia wolności podlegających łączeniu, to jest w wymiarze 3 lat pozbawienia, nie byłoby uzasadnione i byłoby karą zbyt dotkliwą dla skazanego, nie znalazł jednak podstaw do zastosowania wobec skazanego zasady pełnej absorpcji i orzeczenia wobec niego kary łącznej w granicach kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16, to jest w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, albowiem oznaczałoby to wyeliminowanie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., do czego nie było w ocenie Sądu podstaw, zważywszy na to, że skazany dotychczas już trzykrotnie popełnił to samo przestępstwo, polegające na prowadzeniu w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (a mianowicie w 2014 roku, a następnie dwukrotnie w 2016 roku, w warunkach art. 178 a § 4 k.k.).

Na podstawie art. 577 k.p.k. wymieniono okresy podlegające zaliczeniu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, to jest okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 278/14 od dnia 1 kwietnia 2014 roku godz. 16:20 do dnia 2 kwietnia 2014 roku godz. 13:27.

Na podstawie natomiast art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85 a k.k., art. 90 § 2 k.k. Sąd połączył skazanemu S. G. środki karne tego samego rodzaju w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczone wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 10 grudnia 2014 roku w sprawie II K 278/14 (zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 listopada 2016 roku w sprawie II K 771/16 (dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych) i orzekł wobec niego łączny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W pozostałym zakresie wyroki wydane wobec skazanego podlegają odrębnemu wykonaniu.

Mając zaś na uwadze, że w sprawie występował obrońca ustanowiony z urzędu, Sąd nakazał wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. A. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu; wysokość wynagrodzenia obrońcy ustalona została na podstawie § 4 ust. 3, § 17 ust. 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r.poz.1714).

Z uwagi natomiast na sytuację materialną skazanego oraz fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że byłoby to dla niego zbyt uciążliwe, ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.